

Vanhin Jairo Mazzagardi
seitsemänkymmenen koorumista

Synnin ansan välttäminen

Pysykää vahvoina ja tehkää hyviä valintoja, jotka antavat teidän nauttia elämän puun hedelmää.

Eräänä kauniina aurinkoisena aamuna pyysin melkein 8-vuotiaasta pojantytärtäni Vickiä lähtemään kanssani kävelyille lähelle järveä, joka on oikeastaan kaunista kaupunkiamme varten tehty tekojärvi.

Kävelimme iloisina kuunnellen polkumme vieressä juoksevan kristallinkirkkaan puron solinaa. Kauniit vihreät puut ja hyväntuoksuiset kukat reunustivat polkua. Kuulimme lintujen laulavan.

Kysyin sinisilmäiseltä, iloiselta ja viattomalta lapsenlapseltani, kuinka hän valmistautui kastetta varten.

Tyttö vastasi kysymyksellä: ”Vaari, mitä synti on?”

Rukoilin hiljaa innoitusta ja yritin vastata mahdollisimman yksinkertaisesti: ”Synti on tahallista tottelemattomuutta Jumalan käskyille. Se tekee taivaallisen Isän surulliseksi, ja siitä seuraa kärsimystä ja surua.”

Hän kysyi minulta selvästi huolis-
saan: ”Miten se saa meidät valtaansa?”

Ensiksi tuo kysymys osoittaa puh-
tautta, mutta se osoittaa myös huolta
siitä, kuinka voi välttyä joutumasta
tekemisiin synnin kanssa.

Jotta tyttö ymmärtäisi selvem-
min, käytin ympärillämme olevaa

luontoa esimerkkinä. Jatkaessamme
kulkua polkua pitkin löysimme
piikkilanka-aidan vierestä kookkaan
kivitolpan. Se oli raskas pylvä, jonka
ympärillä kasvoi kukkia, pensaita ja
pieniä puita. Ajan myötä niistä kas-
veista tulisi itse tolppaa suurempia.

Muistin, että vähän kauempana
polun varrella olisi toinen tolppa,
jonka sen ympärillä kasvava kasvilli-
suus oli jo vallannut, vähän kerrallaan,
melkein huomaamatta. Kuvittelen,
ettei tolppa olisi tajunnut, että sen
lujuudesta huolimatta hennot kasvit
voisivat ympäröidä sen ja tuhota sen.
Tolppa olisi ajatellut: ”Ei hätää. Olen
vahva ja iso, eikä tämä pieni kasvi voi
vahingoittaa minua.”

Kun siis vieressä oleva puu kas-
vaa suuremmaksi, tolppa ei aluksi
huomaa sitä, ja sitten se alkaa nauttia
puun tarjoamasta varjosta. Mutta puu
jatkaa kasvamistaan ja kiertää tolppaa
kahdella oksalla, jotka näyttävät aluksi
haurailta, mutta ajan myötä ne kietou-
tavat yhteen ja ympäröivät tolpan.

Vieläkään tolppa ei tajua, mitä on
tapahtumassa.

Kävelyllämme löysimme pian tuon
paljonpuhuvan tolpan. Se oli tempau-
nut irti maasta. Pieni lapsenlapseni

näytti vaikuttuneelta ja kysyi minulta:
”Vaari, onko tämä se synnin puu?”

Selitin sitten hänelle, että se oli vain
vertauskuva tai esimerkki siitä, kuinka
synti saa meidät valtaansa.

En tiedä, millainen vaikutus kes-
kustelullamme tulee olemaan häneen,
mutta se sai minut ajattelemaan synnin
monia kasvoja ja sitä, kuinka se hiipii
elämäämme, jos sallimme sen.

Meidän täytyy olla valppaita, koska
pienillä valinnoilla, kuten aikaisella
nukkumaan menolla ja varhaisella
heräämisellä, voi olla suuria seu-
rauksia. Opin ja liittojen kohdassa
88:124 meille opetetaan: ”Nouskaa
varhain, jotta ruumiinne ja mielenne
olisivat virkistyneitä.” Ne, jotka mene-
vät aikaisin nukkumaan, heräävät
kuuliaisuuden ansiosta levänneinä,
ruumis ja mieli virkistyneinä ja Herran
siunaamina.

Monet vähäpätöisiltä vaikuttavat
asiat, kuten myöhäinen nukkumaan
meno, rukousten jättäminen pois
päiväksi, paaston väliin jättäminen tai
sapatin rikkominen – sellaiset pienet
lipsahdukset – saavat meidät menet-
tämään vähä vähältä herkkyyttämme,
mikä saa meidät tekemään pahempia
asioita.

Ollessani teini-ikäinen minun
oli tultava kotiin iltakymmeneen
mennessä. Nykyään jotkut lähtevät
vasta tuohon aikaan ulos pitämään
hauskaa. Kuitenkin tiedämme, että
jotkut pahimmista asioista tapahtu-
vat juuri yöllä. Juuri pimeään aikaan
jotkut nuoret menevät paikkoihin,
joissa on sopimattomat olosuhteet,
joissa musiikki ja sanoitus eivät
salli heidän nauttia Pyhän Hengen
kumppanuudesta. Sitten heistä tulee
näissä olosuhteissa helppoja saaliita
synnille.

Usein synnin saaliiksi joutuminen
alkaa silloin kun henkilö valitsee
ystäviä, joiden käyttäytymisnormit

eivät ole evankeliumin mukaisia, ja ollakseen sitten suosittu tai ikätovereidensa hyväksymä hän tinkii evankeliumin periaatteista ja laeista ja kulkee polkua, joka tuo vain tuskaa ja surua hänelle itselleen sekä hänen rakkailleen.

Meidän on oltava valppaita, ettemme anna synnin kasvaa ympärillämme. Synnin eri muotoja on kaikkialla – myös esimerkiksi tietokoneella tai matkapuhelimessa. Nämä tekniset laitteet ovat käytännöllisiä, ja niistä voi olla meille suurta hyötyä. Mutta niiden sopimaton käyttäminen sellaisiin asioihin kuin aikaa tuhlaviin peleihin, lihallisiin nautintoihin yllyttäviin ohjelmiin tai paljon pahempiin asioihin kuten pornografiaan on tuhoisaa. Pornografia tuhoaa luonteen ja saa käyttäjänsä vajoamaan saastan juoksuhiikkaan, josta voi päästä pois vain saamalla paljon apua.

Tämä kauhea hirviö aiheuttaa tuskaa ja kärsimystä sekä käyttäjälle että hänen viattomille lapsilleen, puolisolleen, isälle ja äidille. Lihallisen nautinnon hedelmää ovat katkeruus ja suru. Kuuliaisuuden ja uhrauksen hedelmää ovat lempeys ja ikuinen ilo.

Päätökset noudatettavista tasovaahtimuksesta täytyy tehdä ennalta, ei silloin kun kiusaus ilmaantuu. Meidän rajamme täytyy olla:

- Teen näin, koska se on oikein, se tulee Herralta ja se tekee minut onnelliseksi.
- En tee näin, koska se vetää minua pois päin totuudesta, Herrasta ja siitä iankaikkisesta onnesta, jonka Hän lupaa niille, jotka ovat uskollisia ja kuuliaisia.

Koska Isä tiesi, että tekisimme väärin valintoja, Hän antoi ihmeellisesti rakkauden suunnitelmassaan maailman Vapahtajan, joka sovitaisi kaikkien niiden synnit, jotka tekevät parannuksen, jotka tulevat Hänen luokseen etsien apua, lohtua ja anteeksiantoa ja jotka ovat halukkaita ottamaan päälleen Hänen nimensä – Jeesuksen Kristuksen nimen.

Jos teemme syntiä, meidän täytyy hakea apua nopeasti, koska emme voi yksin paeta synnin ansasta, aivan kuin tuo esimerkin aidantolppa ei voi itse päästä vapaaksi. Jonkun on autettava meitä pääsemään eroon siitä kuolettavasta syleilystä.

Vanhemmat voivat auttaa, ja Jumala on kutsunut piispan auttamaan meitä. Juuri hänen luokseen meidän on mentävä ja hänelle avattava sydämemme.

Opin ja liittojen kohdassa 58:42–43 selitetään:

”Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi,

enkä minä, Herra, muista niitä enää.

Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistään – katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne.”

Muutama kuukausi sen jälkeen kun olimme olleet kävelyllä järven lähellä, lapsenlapseni oli piispansa – oman isänsä – pitämässä kastepuhuttelussa. Puhuttelun jälkeen kysyin tytltä, kuinka se sujui. Hän vastasi melkein minua nuhdellen: ”Vaari, puhuttelu on luottamuksellinen. Sinä tiedät sen.”

Piispat, toivon, että suhtaudutte tuohon vastaukseen vakavasti. Minusta tuntuu, että lapsenlapseni ymmärrys kasvoi paljon hyvin lyhyessä ajassa.

Aivan kuin kertomani puu aiheutti surua, tuskaa, kärsimystä ja ansaan joutumisen, toinen puu voi tuoda sen vastakohtaan. Se mainitaan kohdassa 1. Nefi 8:10–12:

”Ja tapahtui, että minä näin puun, jonka hedelmät olivat haluttavia tehdä ihmisen onnelliseksi.

Ja tapahtui, että minä menin puulle nauttimaan sen hedelmää; ja minä huomasin, että se oli mitä makeinta, yli kaiken sen, mitä milloinkaan ennen olin maistanut. Niin, ja minä näin, että sen hedelmä oli valkoista, voitetaan kaiken milloinkaan näkemäni valkoisuuden.

Ja kun nautin sen hedelmää, se täytti sieluni tavattoman suurella ilolla.”

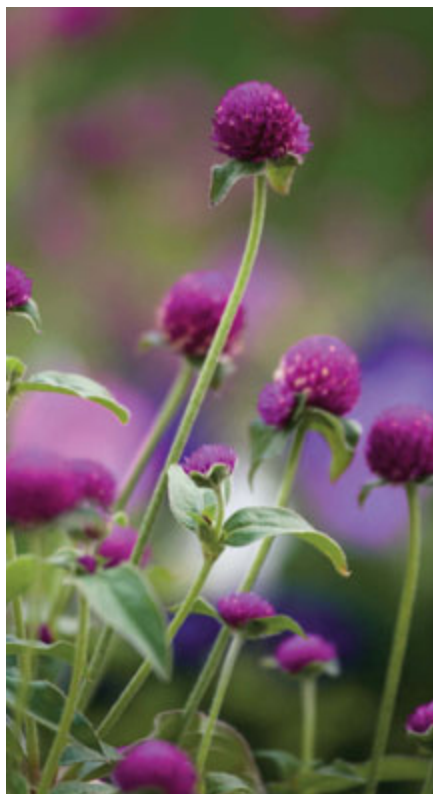
Rakkaat veljet ja sisaret, pysykää vahvoina ja tehkää hyviä valintoja, jotka antavat teidän nauttia elämän puun hedelmää. Jos jostakin syystä olette hairahtuneet tai lähteneet polulta, meidän kätemme on ojennettuna ja sanomme teille: ”Tulkaa. Teillä on toivoa. Me rakastamme teitä, ja me haluamme auttaa teitä olemaan onnellisia.”

Taivaallinen Isä rakastaa meitä niin paljon, että Hän on antanut ainoan Poikansa, Jeesuksen Kristuksen.

Jeesus Kristus rakastaa meitä niin paljon, että Hän antoi henkensä meidän syntiemme sovituksiksi!

Mitä me olemme halukkaita antamaan ollaksemme puhtaita ja saadaksemme sen ilon?

Lausun todistukseni näistä totuuksista Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

Vanhin Mervyn B. Arnold
seitsemänkymmenen koorumista

Mitä olet tehnyt nimelleni?

Jokainen meistä joutuu jonakin päivänä tekemään tiliä Vapahtajallemme Jeesukselle Kristukselle siitä, mitä me olemme tehneet Hänen nimelleen.

Kun presidentti George Albert Smith oli nuori, hänen edesmennyt isoisänsä George A. Smith ilmestyi hänelle unessa ja sanoi: ”Haluaisin tietää, mitä olet tehnyt nimelleni.” Presidentti Smith vastasi: ”En ole koskaan tehnyt nimellesi mitään, mikä olisi tuottanut sinulle häpeää.”¹

Joka viikko, kun nautimme sakramentin, me teemme liiton ja annamme lupauksen, että olemme halukkaita ottamaan päällemme Kristuksen nimen, muistamaan Hänet aina ja pitämään Hänen käskynsä. Mikäli olemme halukkaita tekemään niin, meille luvataan tuo mitä suurenmoisin siunaus – että Hänen Henkensä on aina kanssamme.²

Aivan kuten presidentti George Albert Smith joutui tekemään isoisälleen tiliä siitä, mitä hän oli tehnyt tämän nimelle, jokainen meistä joutuu jonakin päivänä tekemään tiliä Vapahtajallemme Jeesukselle Kristukselle siitä, mitä me olemme tehneet Hänen nimelleen.

Sananlaskuissa puhutaan siitä, miten tärkeää on, että on hyvä nimi. Siellä sanotaan, että hyvä maine

on rikkautta arvokkaampi, suosio parempi kuin kulta ja hopea³ ja että vanhurskaan nimeä siunataan.⁴

Kun pohdin näitä pyhien kirjoitusten kohtia ja sitä, miten tärkeää hyvä maine on, mieleeni tulvi muistoja hyvästä nimestä ja perinnöstä, jonka vanhempamme jättivät neljälle veljelleni, kahdelle sisarelleni ja minulle. Vanhemmillani ei ollut maailman rikkauksia eikä heillä ollut kultaa ja hopeaa. Me yhdeksän asuimme talossa, jossa oli kaksi makuuhuonetta, yksi kylpyamme ja takaosassa sisäkuisti, jossa sisareni nukkuivat. Kun vanhempani kuolivat, veljeni ja sisareni ja minä kokoonnuimme jakamaan heidän maallisen omaisuutensa, jota oli vähän. Äidiltäni jäi muutama leninki, joitakin käytettyjä huonekaluja ja muutama muu henkilökohtainen esine. Isältääni jäi joitakin kirvesmiehen työkaluja, jokunen vanha metsästyskivääri eikä juuri muuta. Ainoat asiat, joilla oli jotakin rahallista arvoa, olivat vaatimaton koti ja säästötili, jolla oli vähän rahaa.

Yhdessä me itkimme avoimesti ja kiitollisina, koska tiesimme, että he olivat jättäneet meille jotakin paljon arvokkaampaa kuin hopea tai kulta.